

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne/ Iuris Doct. & Prof. Cives Academicos omnes & singulos ad festum Sanctorum Angelorum rite peragendum hortatur & invitat

Rostochi[j]: Kilius, 1637

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734608748>

Druck Freier  Zugang



RU. Progr. 1637

- 1) Johann Aristorp
- 2) " "
- 3) Hennich Rabne
- 4) " "
- 5) Johann Kleinschmid

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
HENRICUS Rabue
Juris Doct. & Prof.

Cives Academicos omnes & singulos
ad festum

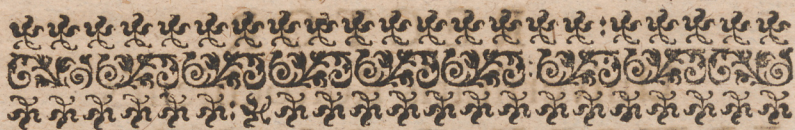
SANCTO-
RUM ANGE-
LORUM

ritè peragendum hortatur & invitac.



ROSTOCHJ,
Expressit NICOLAUS KILIUS, Acad. Typog.

ANNO MDCXXXVII.



RECTOR
Academiae Rostochiensis
HENRICVS Rabue
J. D. & Prof.



Odiernus dies sacer est sanctis Angelis, non ut eos superstitiosè adoremus, & eodem, quem DEO debemus, cultu veneremur; sed ut in memoriam nobis revocemus beneficia, quibus nos Pater cælestis per angelos bonos clementissime afficit, utq; gratâ & piâ mente consideremus providam illam Creatoris curam & infinitam potentiam, quâ à malorum angelorum furoribus & nocendi artibus nos quotidie defendit. Prius enim uti idololatriam præ se fert & S. scriptura non convenit, quâ teste Angelus volebat adorari à Johanne, sed eum venerandi gratiâ procumbentem jussit abstinere & Deum venerari, Apoc. ult. v. 8. & 9. Sic posterius est laudabile, christianum, justum, & decens. Non autem quenquâ puto tam rudem esse tamq; hospitè in sacro dogmate, qui nesciat, Spiritus primùm omnes fuisse creatos bonos, & ornatos sapientiâ, justitiâ & libertate voluntatis; sed magnum eorum partem defecisse à DEO suo conditore, & ideo tam illis, quæ jam jam dixi, ornamentis privatos, quàm in æternam damnationem præcipitados esse. Diabolus, h. e. calumniator, inquit Johan. cap. 8. v. 44. in veritate non stetit. Et Petrus in Epist. 2. c. 2. v. 4. Deus angelus peccantibus non pepercit, sed infernalibus eos tradidit vinculis ad judi-

judiciū reservandos. Idem exprimit Judas v. 6. scribens: angelos, qui non retinuerunt suam originem, sed suum domicilium reliquerunt ad judicium magni DEI perpetuis carenis sub caligine asseruavit. Cum itaq; ex bonis, mali, imò pessimi facti sint, nil nisi malum amplectuntur, & eò, quicquid virium habent, referunt, ut homines a DEO avertant, ad maleficia impellant, vanitatibus hujus mundi quasi dulci veneno inescant, laqueis voluptatum irretiant, & deniq; in gehennam secum trahant. Quod si hic vellem enarrare quibus fraudibus, quibus technis, quibus dolis & artibus Diabolus, qui etiam homicida & mendax Joh. 8. item hujus seculi Deus 1. ad Corin. 4. appellatur, miseros nos mortales seducere tentet, prius me dies, quam dicendi materia deficeret. Satis superq; id ostendit lapsus protoplastorum nostrorum, quos Deus ad imaginem suam & ad immortalitatem creavit, Diabolus verò morti, & quidem sempiterna invidiâ & fallacijs suis subjecit, Sap. 2. v. 22. Petrus quoq; Apostolus id ipsum paucis, at gravissimis verbis describit, quando ait in Epist. sua priori cap. 5. v. 8. adversarius vester Diabolus ut leo rugiens circumit, quarens quē devoret. Et ipse Christus suo exemplo docet Matth. 4. neminem esse tam sanctum & sapientem, quem non aggredi, neminem tam validum & magnū, cui non insidias struere audeat Satanias. Non possum non recensere historiam, quam superiori seculo contigisse scribit Manlius, vir pius & doctus. Quidam, inquit, pretioso vestitu indutus cum fidicine & tibicine prope Rotenburgum ad Tuberam probi viri ades sepius accessit, & in eis convivias & choreas instituit prætèxtu ducendi honestam illius patris-familias filiam. Affirmavit se esse nobili stirpe natum, atq; affluentem omnium rerum copiâ, adeoq; nihil sibi deesse, quod in hoc mundo ab ullo homine desiderari posset, nisi uxore excellentibus moribus præditâ. Displicuit Patrifam. hospitii impudencia & importunitas, ideoq; ipsi filiam, quod esset ignobilis, uxorem despondere recusavit, ac redire prohibuit. At ille aliquoties cum suis duobus sociis circa vesperâ egre-

giè vestitus rediit, & postulatam urfit. Postremò dolum olfaciens paterfam. invitavit ad se illius loci verbi divini ministrum, cumq; eo, presente peregrino hospite, de variis sacra scripturae locis contulit: hoc colloquium hospes ejusq; sodales agrè ferentes dixerunt, esse multas alias facetas & sales, quibus convivæ potius, quam sacri dogmatis interpretatione exhilarari possent, rogareq; ne ejusmodi sermonibus sibi molesti essent. Ad quæ paterfam. facesite hinc nebulones, insidiatores nostræ vitæ, nec quicquam negotij mecum neq; cum meis habete, qui sumus baptizati & redempti pretioso sanguine Domini nostri Jesu Christi. Postquam hæc dixerat, nequam ille cum comitibus suis magno strepitu, relinquens post se intolerabilem factorem, & trium hominum suspensorum cadavera in hypocausto evanuit. Ecce audaciam! ecce astutiam Diaboli inimici nostri! quæ singulis momentis nos fallere & superare poterit, nisi secundum Petri monitum vigilemus, sobrii simus, & fide firmi ipsi resistamus. Si quis autem dubitet, an mali sint spiritus, intueatur saltem hodierni sæculi nequitiam, scelera, latrocinia, rapinas, homicidia, & id genus alia, tum sanè deprehendet hæc omnia à pravitare & malitia Diaboli oriri, cujus tanta peccandi libido est, ut ipso peccato delectetur, etiamsi nihil commodi inde speret, siquidem emperperantia ipsi dulcissimum est opsonium. Qui ergò, ut hunc locum de pravis spiritibus concludam, adhuc sententiam de Diabolo fietam & commentitiam derident, illos tandem aliquando ipsa experientia aliud docebit. Quemadmodum enim Aristot. venustè inquit: nolentè assentire quod ignis sit calidus, conjiciendum esse in ignem, donec vim flammæ cum dolore & cruciatu sentiat: sic illos Epicuri de grege porcos suamus Sardonium ridere risum, & Sathanam contemnere tantisper, donec ab eo comprehensi animadvertant Diabolos esse hæud falsò perhiberi. Nos, qui ex sacra & prophana historia scimus, & malos & bonos esse angelos, illos nostros & omnium piorum hostes & persecutores, hos ministros, amicos, & defensores, jure merito hodiè & omni tempore agimus

GRATIAS

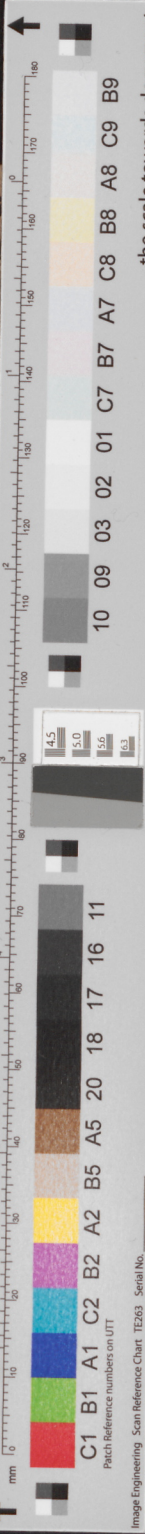
gratias Deo ter opt. max. singulares, pro beneficio illo ingenti,
quod nobis per angelos suos prestat; eundemq; rogamus, & verâ
pietate invocamus, ut etiam impostero excubiis sanctorum spiri-
tuum Ecclesiam suam & nos ejus membra inter calamitatum
periculorumq; procellas misere fluctuantia protegat, atq; defen-
dat. Quis queso tam alienus à vero, tam ferus, tam inmanis est,
qui, cum animo colligat tristissimos communis nostra patria casus,
& tragicas horum temporum arumnas, fingat se vel casu, vel hu-
manâ tantùm ope servatum esse, & non potius affirmet, cum se-
tum omnes quotquot salvi ac incolumes etiamnum sunt, singulare
DEI patrocinium, per angelos exhibitum predicare & posse &
debere? Illi enim soli acceptum referendum est, quod hæcenus
non sumus consumpti: ille est, qui in hunc usq; diem nostri salutem
sapientissimè consuluit; qui angelorum præsidiis nos inter tot pa-
vores, & difficultates, qua nostris cervicibus cumulativè impen-
derunt, sicut Lothi familiam in Sooma interitu, & tres viros in
fornace Babylonica, mirabiliter conserva vit. Hæc si gratâ men-
te agnoverimus, si ipsum & angelos bonos boni & probi dilexe-
rimus, impostero etiam nobis aderit, opem & auxilium
feret, suisq; mandabit spiritibus, ut nos in omnibus vis tueantur,
& manibus sustineant, ne pedes ad lapidem offendamus, secundum
Psal. 91. v. 11. & 12. Et cur angelos quoq; non diligamus? qui vel
de uno peccatore penitentiam agente mirificè lætantur, & sibi in-
vicem quasi gratulantur eum ad frugem pervenisse, Luc. 15. v. 10.
Qui sunt administratorij spiritus in ministeriũ missi propter eos,
qui salutem adepturi sunt, Heb. 1. v. ult. qui nostri causâ nec vilissi-
mas operas defugiunt: qui sive respiciamus Oeconomiam, sive
Ecclesiã, sive Politiam, magnâ sollicitudine nos propugnant, custo-
diunt, & tegunt, qui nobis dormientibus, cum mortuis similes vider-
mur, astant, & diabolorum hostilem impressionem frangunt ac de-
bilitant: in quorum deniq; creatione præter omnipotentiam, summa
elucet DEI charitas, & misericordia infinita. Neq; enim satis

visum fuit clementissimo patri omnes creaturas corporeas nostro usui nostræq; utilitati commodasse, & ut Psal. 8. v. 7 loquitur, omnia pedibus nostris subiecisse: nisi insuper etiam substantias spirituales nostris commodis atq; tutelis destinaret. Creati quippe sunt non modo ad gloriam DEI, ad quam omnia conferenda sunt; sed ad nostram quoq; utilitatem. Facti sunt, non quod sine illis Creator, cujus perfectio est immensa, & potentia infinita, haud posset gubernare omnia, sed ut nos majorē ipsius benignitatē experiremur, & eo lubentius ei inseruiremus, eumq; laudandi materiam facilius capesseremus. O Charitas! O misericordia, in obsequium pulveris mittere sublimes spiritus, in famulatum viatoris, qui peccator est impurus, mittere beatos & puros angelos! Magnum utiq; signum foret clementiæ, si prepotens Imperator adveniēti cuidam hospiti quosdam suorum satellitum quamvis dignitate minores vel pares servitium prestare juberet. Longè verò majoris benevolentia argumentum esset, si majores, nobiliores, & digniores suæ curiæ ministros hospiti minus digno ad nutum stare compelleret. Quantum igitur est & quam mirandum, quòd rex universorum & dominus dominantium nobis creaturis indignis non modo inferiores aut pares, sed sanctos sui palatii incolas defensores & custodes deputarit, cælestes scilicet Spiritus longè nos excellentes & naturâ & statu. Siquidem illi spirituales sunt; nos corporei: illi incorruptibiles & perpetui; nos mortales & caduci: illi beati & cæli ciues; nos verò miseri & viatores: illi re ipsâ possident, quod nos spe certâ expectamus. Angelorum verò ministerium eò majus nobis apparebit, quo penitius inspiciemus hostium naturam, cum quibus nobis in hac vita certandum est, & qui nos facile vincerent, nisi illorum auxilio juvaremur & quasi firmissimo muro circumdaremur. Intus namq; nos impugnat caro, quam, dum vivimus, non possumus deponere. Foris blanditiis & erroribus nos invadit mundus. Utrobiq; mille modis fallendi & nocendi insidiatur Diabolus. Nobis, inquit Paul. ad Ephes. 6.

v. 12. non lucta est adversus sanguinem & carnem, sed adversus
Principes & potestates, adversus mundi rectores tenebrarum ha-
rum, adversus Spiritus militia, qui sunt in caelestibus. Inter hos
perfecto hostes vita mort alium nunquam esset tuta, nisi angelicâ
potestate depellerentur & prohiberentur mala, quae minantur.
Verum non una est causa, quae angelos pro nostra infirmitate tam
sollicitos reddit. Triplex, ait Bernhardus. funis est, quo de excelsio
caelorum habitaculo charitas angelorum attrahitur. Primò enim
nobis praesto sunt propter Deum, cujus tantam erga nos misericor-
diam ipsi imitantur. Et quid mirum, si Spiritus illi nobis famulari
cupiant? cum ipse Christus, angelorum rex, non venerit ut sibi
serviretur, sed ut serviret ipse, animamq; suam daret pro multis.
Matth. 20. v. 28. Deinde nobis invigilant, ut gaudere nostrâ
salute possint, ut augeatur regnum aeterni illius gubernatoris, cu-
jus faciem semper vident, Matth. 18. v. 10. & ut eò plures aliquan-
do in vita aeterna sibi habeant similes, cum quibus Deum laudare
& celebrare queant. Nam pi in resurrectione erunt sicut an-
geli Dei in caelis, Matth. 22. v. 30. Tertiò angeli nobis praesidio
sunt, propter nos, quorum sortem duram, arduosam & multis
discriminibus obnoxiam miserantur. Constat enim, ait iterum
Bernhard. animas humanas angelicæ cognatas esse naturæ: quia
utraq; natura & angelorum & animarum ad imaginem DEI
formata est, utraq; rationis particeps, utraq; beatitudinis capax.
Non ergo dedignantur secundum legis præceptum proximos ama-
re, & ut salvi atq; incolumes sint, eniti neq; ineptè proximi dicun-
tur, qui ad eandem beatitudinem quâ ipsi nunc fruuntur, sunt
creati. Ut autem angelorum frequentia, consortio, & amicitia
dignos nos reddamus, magnâ opus est curâ, magnâ solertia. Ca-
veamus ea, quae illos offendunt; fugiamus vitia, & voluptates.
Quemadmodum enim apes fumum tolerare non possunt; ita an-
geli omnem spurciciem oderunt ac detestantur. Faciamus ea,
quibus no vimus angelos bonos oblectari: hæc sunt sobrietas, ca-
stitas

fitas, pietas, pax, veritas, preces, & charitas. Quocirca simus
temperantes, modesti, casti, pii, pacifici, veraces, in aesinenter ore-
mus, & nos in vicem verè diligamus. Vitemus opera carnis, &
ambulemus in spiritu. Aspernemur libertatem carnis, qua servitus
est, & obediamus Deo, cui servire regnare est. Veterum sapientū
quispiā dixit: o homo, noli peccare, Deus videt, angelus astat, mors
minatur, Diabolus accusat, conscientia mordet, infernus cruciat.
Aurei huius moniti memores semper cogitemus, nos vivere in con-
spectu non tantum hominū, sed ipsius filij Dei, & angelorum. Hi as-
sident nobis, nobiscū ambulant, & servant nos, quamdiu male vi-
vendo nō abiguntur. Si quispiā forsā cōstitutus est in cōspectu viri
alicujus gravis & honorati, cavet, quantum potest, ne delinquat:
quantò magis nos avocari patiamur à peccandi consuetudine,
Dei & angelorum presentia. Repudiemus terrena, fugacia, ac
falsa gaudia, & queramus loca, in quibus cum angelis sociis nostris
aliquando gaudere cupimus. Deponamus venenosum & longis la-
chrymis diluendum amorem eorum, quæ mundus continet, & ceu
speciosa nobis proponit, liceat nihil nisi meræ sint vanitates. Quod
nisi fiat, minimè dulcescent nobis cœlestia, neq; sanctis angelis no-
stra conversatio erit grata & accepta. Assimilemus nos illis in
itinere & via lubrica, quorum olim familiaritate perpetuā frui in
patria volumus. Ita per hæc temporalia curramus, ut post hæc mi-
seriā cum toc angelorum millibus ante faciem summi patris con-
jungamur, eundemq; perpetuis laudibus cantemus & celebremus.
Hic enim finis noster est, hic terminus, hæc meta, ad quam nos non
tantū collimare, sed & pervenire sinat angelorū Præses & Do-
minus per filium suum, salvatorem nostrum Jesum Christum, cum
quo in unitate Spiritus sancti vivit & regnat in infinita secu-
lorum secula. P. P. Rostochi 29. Septemb.
anno c15 lxxxxvii.

hominum, sed propter exuberantem
 diam, qui, quos condiderat, perire no-
 autem nisi hic puer, ut sol quidam coe-
 tus, dispelleret tenebras ignorantiae
 peccatorum caliginem, ac frigida co-
 igni accenderet. Facebamus in tene-
 mus ad illum oculos attollere. Ille s-
 suisq; radijs in animos nostros imm-
 salutariter illuxit nobis, qui prius in tene-
 ac desperatione salutis, velut in umbr-
 mus idololatrijs excacati, mundan-
 obtenebrati, currebamus ab impietate
 palpitanes in densissima caligine, pro-
 plectentes terrena. pro veris umbra-
 bus carnalia, pro salutiferis pestifera-
 sissima desperationis nocte exortus est
 nus, ut animi nostri pedes dirigat in
 cam, quae est via pacis, quae per fidei
 humana divinam conciliat, orbis nati-
 minis, in unius fidei Professionem, co-
 niq; sedatis tumultuosis affectibus
 hominem concilians sibi. Hac est ho-
 quae nos his diebus occupare debent, et
 corda nostra preparare et exornare
 capiendum hospitem puerum recens
 in cunis jacentem, si hostibus nostris
 Etoriam, (quod olim de puero Mace-



the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart IE263 Serial No.